

Papildoma literatūra

Iš 19

Izraeliečiai ateina prie Sinajaus kalno

¹ Trečią mėnesį po išėjimo iš Egipto, jo pirmą dieną, izraeliečiai atėjo į Sinajaus dykumą.

² Iškeliaavę iš Refidimų, jie priėjo Sinajaus dykumą ir dykumoje apsistojo. Izraelis įsirengė stovyklą priešais kalną, ³ ir Mozė užkopė pas Dievą. VIEŠPATS pašaukė Mozė nuo kalno, tardamas: „Taip kalbėsi Jokūbo namams ir paskelbsi Izraelio vaikams: ⁴ 'Jūs matėte, ką padariau egiptiečiams, kaip nešiau jus ant erelių sparnų ir pas save jus atsivedžiau. ⁵ O dabar, jei paklusite mano balsui ir laikysitės mano sandoros, jūs būsite mano nuosavybė, brangesnė man už visas kitas tautas. Iš tikrųjų man priklauso visa žemė, ⁶ bet jūs būsite mano kunigiška karalystė ir šventa tauta'. Šiuos žodžius turi pasakyti izraeliečiams“.

⁷ Mozė nuėjo, sušaukė visus tautos seniūnus ir perdavė jiems visus žodžius, kuriuos VIEŠPATS buvo jam liepęs pasakyti. ⁸ Žmonės, visi kaip vienas, atsakė: „Visa, ką tik VIEŠPATS kalbėjo, darysime!“ Mozė perdavė VIEŠPAČIUI žmonių žodžius. ⁹ Tada VIEŠPATS tarė Mozei: „Štai aš ateisiu pas tave tirštame debesyje, idant žmonės girdėtų mane su tavimi kalbantis ir tavimi visuomet pasitikėtų“.

Kai Mozė perdavė VIEŠPAČIUI žmonių žodžius, ¹⁰ VIEŠPATS Mozei tarė: „Eik pas žmones ir įspėk juos, kad būtų šventi šiandien ir rytoj. Paliepk jiems išsiplauti drabužius ¹¹ ir paruošk juos trečiajai dienai, nes trečią dieną VIEŠPATS nužengs ant Sinajaus kalno visų žmonių akivaizdoje.

¹² Apie visą kalną nustatyk žmonėms ribas, tardamas: 'Būkite atsargūs! Nelipkite į kalną, nelieskite jo papėdės. Kas tik prisilies prie kalno, turės būti nubaustas mirtimi. ¹³ Tenepaliečia jų ranka: jie turi būti užmušti akmenimis ar nušauti strėlėmis. Ar tai būtų gyvulys, ar žmogus, jie negali išlikti gyvi! Tik ragui sugaudus ilguoju gaudesiu, jie galės lipti į kalną“.

¹⁴ Mozė nulipo nuo kalno pas žmones ir įspėjo juos, kad būtų šventi; jie išsiplovė savo drabužius. ¹⁵ Mozė tarė žmonėms: „Būkite pasiruošę trečiajai dienai. Nesueikite su moterimis“.

Didysis apsireiškimas

¹⁶ Trečiąją dieną, auštant rytui, daužėsi perkūnas, švytavo žaibai ir tirštas debesis dengė kalną. Rago gaudesys buvo toks skardus, kad visi esantieji stovykloje žmonės drebėjo. ¹⁷ Mozė išvedė žmones iš stovyklos Dievo pasitikti. Jie užėmė savo vietą kalno papėdėje. ¹⁸ Dabar visas Sinajaus kalnas buvo dūmuose, nes VIEŠPATS buvo nužengęs ant jo ugnyje. Nuo jo kilo dūmai tarsi iš krosnies, o visas kalnas baisiai drebėjo. ¹⁹ Rago gaudesys darėsi vis skardesnis. Mozei kalbant, Dievas atsakė jam perkūno griausmu. ²⁰ Kai VIEŠPATS nužengė ant Sinajaus kalno, ant kalno viršūnės, jis pašaukė Mozė pas save ant kalno viršūnės. Mozė užkopė. ²¹ Tada VIEŠPATS tarė Mozei: „Lipk žemyn ir įspėk žmones, kad nesiveržtų pas VIEŠPATĮ jo pamatyti. Kitaip daug kas iš jų pražus. ²² Net ir kunigai, kurie iš arti tarnauja VIEŠPAČIUI, turi save pašventinti, idant VIEŠPATS neatsisuktų prieš juos“.

²³ Mozė VIEŠPAČIUI atsakė: „Žmonėms nėra leista lipti į Sinajaus kalną, nes tu pats įspėjai mus, tardamas: 'Nustatyk ribas aplink kalną ir padaryk jį šventą“.

²⁴ VIEŠPATS jam tarė: „Lipk žemyn ir, atsivesdamas su savimi Aaroną, vėl užkopk. Bet neleisk nei kunigams, nei žmonėms peržengti ribos ir kopti pas VIEŠPATĮ, idant jis neatsisuktų prieš juos“.

²⁵ Mozė nulipo pas žmones ir jiems tai pasakė.

Iš 20 **Dešimt Dievo įsakymų**

¹ Tada Dievas ištarė visus šiuos žodžius:

² „Aš esu VIEŠPATS, tavo Dievas, kuris išvedžiau tave iš Egipto žemės, iš vergijos namų.

³ Neturėsi kitų dievų, tik tai mane.

⁴ Nedirbsi sau drožinio nei jokio paveikslą, panašaus į tai, kas yra aukštai danguje ir kas yra čia, žemėje, ir kas yra vandenyse po žeme. ⁵ Jiems nesilenksi ir jų negarbinsi, nes aš VIEŠPATS, tavo Dievas, esu pavydus Dievas, skiriantis bausmę už tėvų kaltę vaikams – trečiajai ir ketvirtajai kartai tų, kurie mane atmeta, ⁶ bet rodantis ištikimą meilę iki tūkstantosios kartos tiems, kurie mane myli ir laikosi mano įsakymų.

⁷ Nenaudosi piktam VIEŠPATIES, savo Dievo, vardo, nes VIEŠPATS nepaliks nenubausto to, kuris naudoja piktam jo vardą.

⁸ Atsimink, kad švęstum šabo dieną. ⁹ Šešias dienas triūsi ir dirbsi visus savo darbus, ¹⁰ bet septintoji diena yra VIEŠPATIES, tavo Dievo, šabas: nedirbsi jokio darbo – nei tu, nei tavo sūnus ar duktė, nei tavo vergas ar vergė, nei tavo galvijai, nei atėvis, gyvenąs tavo gyvenvietėse.

¹¹ Nes per šešias dienas VIEŠPATS padarė dangų ir žemę, jūrą ir visa, kas yra juose, bet septintąją dieną jis ilsėjosi. Todėl VIEŠPATS septintąją dieną palaimino ir ją pašventino.

¹² Gerbk savo tėvą ir motiną, kad ilgai gyventumei krašte, kurį VIEŠPATS, tavo Dievas, tau skiria.

¹³ Nežudysi.

¹⁴ Nesvetimausi.

¹⁵ Nevogsi.

¹⁶ Neliudysi melagingai prieš savo artimą.

¹⁷ Negeisi savo artimo namų: negeisi savo artimo žmonos ar vergo ir vergės, ar jaučio, ar asilo, ar bet ko, kas priklauso tavo artimui.

Dievo baimė

¹⁸ Matydami perkūno griausmus ir žaibus, rago gaudesį ir kalną dūmuose, visi žmonės buvo baimės apimti, drebėjo ir stovėjo iš tolo. ¹⁹ „Tu mums kalbėk, ir mes klausysime, – sakė jie Mozei, – tenekalba mums Dievas, kad nenumirtume!“ ²⁰ Mozė tarė žmonėms: „Nebijokite! Dievas atėjo tik tam, kad jus išmėgintų ir kad sužadintų jums savo baimę, idant nenusidėtumėte“. ²¹ Žmonės liko stovėti iš tolo, o tuo tarpu Mozė prisiartinio prie tirštojo debesies, kuriame buvo Dievas.

²² VIEŠPATS sakė Mozei: „Taip sakysi izraeliečiams: 'Jūs patys matėte, kad aš kalbėjau su jumis iš dangaus. ²³ Todėl nedirbsite kitų dievų iš sidabro, nei dievų iš aukso nesidirbsite. ²⁴ Tik aukurą iš žemių man padirbsi ir aukosi ant jo savo deginamąsias atnašas bei bendravimo atnašas, savo avis bei jaučius. Aš pas tave ateisiu ir tave palaiminsiu kiekvienoje vietoje, kur noriu, kad mano vardas būtų minimas.

